

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 14.

Vydána dne 21. března 1927.

Obsah: (21.—23.) 21. Nařízení o úpravě služebních a platových poměrů sekundárních lékařů v civilních státních ústavech léčebných a humanitních a ve všeobecné nemocnici v Praze a asistentů ve státních ústavech pro vzdělání a výcvik porodních pomocnic (babických školách) a ve státním ústavě pro zubní lékařství. — 22. Nařízení o úpravě služebních a platových poměrů světských ošetřovatelů v civilních státních ústavech léčebných a humanitních a ve všeobecné nemocnici v Praze. — 23. Nařízení o úpravě platových poměrů státních obecních (městských) a obvodních lékařů.

21.

Vládní nařízení ze dne 17. března 1927

o úpravě služebních a platových poměrů sekundárních lékařů v civilních státních ústavech léčebných a humanitních a ve všeobecné nemocnici v Praze a asistentů ve státních ústavech pro vzdělání a výcvik porodních pomocnic (babických školách) a ve státním ústavě pro zubní lékařství.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 210 zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n., o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců (platového zákona):

Úvodní ustanovení.

§ 1.

(1) V civilních státních ústavech léčebných a humanitních (nemocnicích, porodnicích, odborných ústavech léčebných, lékařských poradnách), ve všeobecné nemocnici v Praze, ve státních ústavech pro vzdělání a výcvik porodních pomocnic (babických školách) a ve státním ústavě pro zubní lékařství jsou zaměstnání jako pomocné síly lékařské sekundární lékaři a asistenti (asistenti oddělení, asistenti babických škol, asistenti státního ústavu pro zubní lékařství).

(2) Ustanovení tohoto nařízení platí, pokud se z něho jinak nepodává, pro pomocné lékařské síly uvedené v odstavci 1 bez rozdílu pohlaví.

(3) Na externí lékaře a hospitanty, dále na asistenty zaměstnané v ústavech uvedených v odstavci 1, kteří jsou ustanoveni podle části třetí dílu III. platového zákona, se ustanovení tohoto nařízení nevztahují. Služební poměr těchto asistentů k nemocnici bude upraven zvláštními služebními předpisy, jež vydá ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě s ministerstvem školství a národní osvěty.

§ 2.

(1) Kde se v tomto nařízení užívá označení „nadřízený úřad“, jest tím rozuměti ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, pokud jde o všeobecnou nemocnici v Praze, zemskou správu politickou v Praze.

(2) Kde se užívá označení „sekundární lékař“, jest tím rozuměti všechny pomocné lékaře, na které se vztahuje část první tohoto nařízení, pokud není v příslušném předpisu zvláštního ustanovení o asistentech oddělení neb asistentech babických škol.

ČÁST PRVÁ.

Sekundární lékaři a asistenti babických škol.

§ 3.

Systemisace služebních míst.

(1) Sekundární lékaři mohou býti ustanoveni pouze na systemisovaná služební místa.

(2) Systemisace služebních míst se provede v rámci stanovené normální potřeby sil odděleně podle osobních stavů jednotlivých ústavů a vyžaduje schválení vlády.

(3) Propůjčiti služební místo, jež není řádně systemisováno nebo není uprázdněno, nebo propůjčiti služební místo systemisované v jiném osobním stavu bez současného přestupu sekundárního lékaře do tohoto osobního stavu jest nepřipustno.

Podmínky ustanovení.

§ 4.

(1) Sekundárním lékařem může býti ustanoven pouze:

1. kdo vyhovuje všeobecným podmínkám předepsaným pro ustanovení ve státní službě,

2. kdo jest tělesně i duševně způsobilým, upotřebitelným a důvěryhodným,

3. kdo jest oprávněn vykonávati lékařskou praxi po rozumu zákona ze dne 15. července 1919, č. 419 Sb. z. a n.,

4. kdo prokázal, že konal po dosažení hodnosti doktorské nejméně po jeden rok praxi jako externí lékař neb operační elév v některé veřejné nemocnici neb ústavě léčebném, na klinice nebo poliklinice; službě této jest na roveň postavena služba, kterou lékař po dosažení hodnosti doktorské konal v době své presenčení vojenské služby, po případě další činné služby podle § 17 zákona ze dne 19. března 1920, č. 193 Sb. z. a n. (branný zákon), ve vojenské nemocnici nebo jiném vojenském léčebném ústavě,

5. kdo vyhovuje případným zvláštním podmínkám stanoveným pro místo, jež se propůjčuje.

(2) Při obsazování míst asistentů babických škol mají při stejné služební a vědecké kvalifikaci přednost sekundární lékaři státních porodnic, případně lékaři klinik pro ženské nemoci a klinik porodnických.

§ 5.

(1) Jen se svolením ústředního úřadu může býti ustanoven za okolností zvláštního zřetele hodných:

1. kdo překročil 40. rok věku,

2. ten, jehož způsobilost k jednání jest omezena,

3. kdo byl soudem odsouzen pro zločin nebo pro trestný čin spáchaný ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti,

4. kdo byl z trestu ze státní nebo jiné veřejné služby propuštěn nebo takovou službu opustil v průběhu disciplinárního řízení,

5. kdo by svým ustanovením byl podřízen nebo podroben dozoru osoby, s níž je v poměru manželském, adopčním, schovaneckém nebo s níž je příbuzným nebo sešvakřen ve vzestupné nebo sestupné linii nebo v poboční linii až včetně do třetího stupně,

6. uchazeč, který je ženat, uchazečka, která je provdána nebo má děti,

7. kdo se nemůže vykáhati praxí uvedenou v § 4, čís. 4.

(2) Nastanou-li u sekundárního lékaře již ustanoveného okolnosti uvedené pod č. 5 nebo 6 předchozího odstavce, jest k dalšímu ponechání ve službě potřebí svolení ústředního úřadu. Sekundární lékař jest povinen ohlásiti takovéto okolnosti neprodleně ředitelství ústavu.

Ustanovení sekundárním lékařem.

§ 6.

(1) Sekundární lékaři se ustanovují na jeden rok. Ustanovující úřad (orgán) může však ustanovení po dvakrát obnoviti vždy na jeden další rok. Po celkové služební době tříleté může býti opětne ustanovení povoleno výjimečně z naléhavých důvodů ministerstvem veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, a to vždy nejdéle na jeden rok, celkem však nejvýše na tři roky.

(2) Ustanovení odstavce 1, druhé věty, platí i pro sekundární lékaře, kteří byli pověřeni zastupováním přednosta oddělení (§ 14, odst. 2).

(3) O opětne ustanovení musí sekundární lékař písemně žádati nejpozději jeden měsíc před uplynutím doby, na kterou byl již ustanoven.

Postup při ustanovení.

§ 7.

(1) Asistenty babických škol a sekundární lékaře ve státních ústavech ustanovuje ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy. Ve všeobecné nemocnici v Praze ustanovuje sekundární lékaře ředitel, vyžádav si před tím dobrozdání přednosta příslušného oddělení.

(2) Uprázdňená místa se obsazují vypsáním soutěže.

§ 8.

(1) O propůjčení služebního místa budiž vydána ustanovovací listina, v níž sluší dovolati se tohoto nařízení, uvést služební mí-

sto, které se propůjčuje, dobu, na kterou se místo propůjčuje, služební označení s místem spojené, jakož i lhůtu, ve které má uchazeč službu nastoupiti.

(2) Teprve doručení této ustanovovací listiny se stává propůjčení místa účinným. Ustanovovací listina jest osvědčením soukromoprávního služebního poměru a sekundární lékař se podrobuje jejím přijetím všem ustanovením tohoto nařízení.

(3) Nenastoupí-li uchazeč službu ve lhůtě určené v ustanovovací listině, pozbývá ustanovení účinnosti, leč by mu ustanovující úřad (orgán) průtah do 8 dnů dostatečně ospravedlněný prominul.

(4) Přísluší-li při opětném ustanovení zvýšená odměna, budiž v listině, již se povoluje opětné ustanovení, uveden den, kterým tato odměna přísluší.

§ 9.

Služební přísaha.

(1) Nastupující službu vykonají sekundární lékaři do rukou ředitele ústavu neb úředníka jím k tomu ustanoveného služební přísahu tohoto znění:

„Přisahám a slibuji na svou čest a svědomí, že Československé republice budu vždy věren a její vlády poslušen, že budu veškerý zákony zachovávat, všechny své úřední povinnosti podle platných zákonů a nařízení vykonávat pilně, svědomitě a nestranně, úředního tajemství neprozradím, příkazu svých představených budu poslušen a ve všem svém jednání jen prospěchu státu a zájmu služby budu dbáti.“

(2) Tato služební přísaha vykonává se tím způsobem, že přísahající bez ohledu na to, jakého jest náboženského vyznání, znění přísahy mu předčítané opakuje a poté podá ruku tomu, kdo ho bere do přísahy.

(3) Po vykonání ústní přísahy podepíše přísahající zápis o přísaze datem opatřený. Výkon přísahy s uvedením dne jest úředně ověřiti na ustanovovací listině.

(4) Přísahy nekonají sekundární lékaři, kteří již vykonali stejnou přísahu a od té doby nepřetržitě státu (ústavu) slouží.

§ 10.

Počátek služební doby.

Služební doba počíná při prvním neb opětném ustanovení dnem nastoupení služby, při bezprostředním přestoupení z jiného státního služebního poměru dnem zproštění služby v tomto služebním poměru.

Služební povinnosti.

§ 11.

(1) Sekundární lékaři jsou povinni konati práce jim uložené pilně, svědomitě a nestranně podle nejlepšího vědomí a svědomí. Jsouce podřízeni řediteli nemocnice a svým primárním lékařům (přednostům oddělení), mají ve věcech služebních jejich nařízení přesně zachovávat i řídit se ve všem služebními předpisy.

(2) Jejich pracovní doba se určuje podle potřeby služby.

(3) Jsou povinni ve službě i mimo službu dbáti důstojnosti svého stavu a služebního postavení.

(4) Jsou povinni zachovávat mlčenlivost o věcech úředních a služebních vůči každému, jemuž nejsou povinni je služebně sdělit, pokud nebyli pro určitý případ této povinnosti zproštěni. Tato povinnost trvá i po zrušení služebního poměru.

(5) Ručí za statek jim zaměstnavatelem svěřený a za každou škodu jejich zaviněním jemu způsobenou. Náhrady stanoveny budou pořadem služebním.

(6) Jest jim zakázáno, aby požadovali nebo přijímali od stran vzhledem ke svým služebním výkonům ať přímo nebo nepřímo peněžité odměny nebo jakékoli jiné výhody nebo si je dali slíbiti.

(7) Jest jim zapověděna účast ve spolku, přičila-li by se pro snahy nebo pro způsob činnosti spolku jejich povinností. Rovněž jest jim zakázáno zúčastnit se sdružení, jejichž účelem jest rušiti, zdržovati nebo zastaviti úřadování nebo službu. Nesmějí náležeti k cizozemské společnosti sledující politické účely.

(8) Všechny žádosti, rozklady a stížnosti ve služebních nebo služebního poměru se týkajících osobních věcech jsou povinni činiti služební cestou. Stížnosti do služebních nařízení představených nemají odkladného účinku.

§ 12.

(1) Sekundární lékaři jsou povinni bydlet v ústavě, při němž jsou ustanoveni.

(2) Výjimečně může nadřízený úřad (§ 2, odst. 1) v jednotlivých případech ze zvláštních důvodů svoliti, aby sekundární lékař bydlil mimo ústav. Svolení toto předpokládá souhlas přednosty příslušného oddělení. Sekundární lékař nemá v tomto případě nároku na náhradu za to, že nepoužívá výhody bezplatného ubytování v ústavě.

§ 13.

Sekundární lékaři nesmějí oznamovati a vykonávati soukromou praxi lékařskou ani v ústavě ani mimo ústav. Rovněž nesmějí přijímati místa nebo vstupovati v jakýkoli služební poměr k jiným ústavům nebo korporacím.

§ 14.

Služební označení.

(1) Se systemisovanými služebními místy pomocných lékařů ve státních ústavech léčebných a humanitních jest spojeno služební označení „sekundární lékař“.

(2) Sekundárnímu lékaři, který jest pověřen zastupováním přednosty oddělení, může býti, má-li aspoň tři roky služby jako sekundární lékař, přiznáno nadřízeným úřadem (§ 2, odst. 1) služební označení „asistent oddělení“.

(3) Se systemisovanými služebními místy pomocných lékařů ve státních ústavech pro vzdělání a výcvik porodních pomocnic (babických školách) jest spojeno služební označení „asistent“.

§ 15.

Dovolená.

(1) Sekundární lékaři mají nárok na každoroční dovolenou na zotavenou, pokud tomu nepřekážejí naléhavé důvody služební. Nejmenší míra dovolené se určuje pro sekundární lékaře dvěma týdny, pro asistenty oddělení a asistenty babických škol třemi týdny.

(2) Tyto dovolené uděluje ředitelství ústavu. Dovolená přesahující uvedenou míru vyžaduje schválení nadřízeného úřadu (§ 2, odst. 1) a může býti její povolení učiněno závislým na podmínce, že po tuto dobu nepřísluší služební plat a že se tato doba nezapočítá pro případné zvýšení služebního platu.

§ 16.

Služební plat.

(1) Sekundárním lékařům a asistentům babických škol náleží jako služební plat odměna.

(2) Odměna se stanoví podle skupin míst A, B, C, D (§ 12 platového zákona) v ročních částkách takto:

a) u sekundárních lékařů

ve služebním roce	A	ve skupině míst		
		B	C	D
		Kč		
1.	15600	14976	14352	13728
2.	16500	15840	15180	14520
3. a dalších	17400	16704	16008	15312

b) u asistentů babických škol

ve služebním roce	A	ve skupině míst		
		B	C	D
		Kč		
1.	16500	15840	15180	14520
2. a dalších	17400	16704	16008	15312

(3) Zvýšení odměny se provádí z moci úřední.

(4) Odměna přísluší, pokud se v tomto nařízení jinak nestanoví, za dobu, po kterou služba skutečně byla konána, dále za dobu normální dovolené, za dobu mimořádné dovolené povolené bez opačné výhrady (§ 15, odst. 2) a za dobu cvičení ve zbrani.

§ 17.

Doba započitatelná pro zvýšení služebního platu.

(1) Pro zvýšení služebního platu se nezapočítávají období, za která nepřísluší služební plat.

(2) Doba cvičení ve zbrani se započte pro zvýšení služebního platu jen, nastoupí-li sekundární lékař neprodleně opět službu po skončeném cvičení ve zbrani.

§ 18.

Počátek postupových lhůt pro zvýšení služebního platu.

Postupové lhůty pro zvýšení služebního platu počínají vždy jen 1. lednem, 1. dubnem, 1. červencem nebo 1. říjnem podle toho, který z těchto dnů nejbližší následuje po počátku služební doby, případně po okolnosti odůvodňující změnu služebního platu.

§ 19.

Počátek a zastavení služebního platu.

(1) Při prvním nebo opětovém ustanovení přísluší služební plat, pokud v ustanovovací listině není jinak ustanoveno, od prvního dne měsíce následujícího po začátku služební doby

a, byla-li služba nastoupena prvního dne v měsíci, tímto dnem.

(2) Při zvýšení služebního platu obdrží sekundární lékař nový plat prvním dnem měsíce, který bezprostředně následuje po dovršení postupové lhůty, byla-li pak postupová lhůta dovršena prvního dne v měsíci, již tímto dnem. Při změně služebního působiště, s níž jest spojena změna činného, náleží nový služební plat prvním dnem měsíce, který následuje po zproštění sekundárního lékaře služby v jeho dosavadním působišti.

(3) Při úmrtí se zastaví služební plat posledním dnem měsíce úmrtí, při jiném rozvázání služebního poměru posledním dnem měsíce, ve kterém sekundární lékař z tohoto poměru skutečně vystoupil nebo ve kterém byl služební poměr rozvázán.

§ 20.

Výplata služebního platu.

(1) Služební plat se vyplácí v měsíčních lhůtách předem splatných prvního dne měsíce.

(2) Pojistné podle zákona ze dne 15. října 1925, č. 221 Sb. z. a n., se vyměří ze služebního platu. Měsíční částka příspěvku připadající na sekundárního lékaře zaokrouhlí se, pokud není vyjádřena v korunách bez haléřů, na nejbližší nižší částku v korunách, přesahuje-li tuto částku nejvýše o 50 haléřů, jinak pak na nejbližší vyšší částku v korunách. Zaměstnavatel hradí stejnou částku pojistného.

(3) Není-li roční částka daně z příjmu připadající na služební plat vyjádřena v korunách bez haléřů nebo není-li dělitelna dvanácti, sníží se na nejbližší nižší částku v korunách dělitelnou dvanácti.

(4) Sekundární lékaři jsou osvobozeni od povinnosti platit taxi a poplatky z propůjčení služebního místa a kolkové poplatky z kvitancí na předem stanovené stálé služební příjmy.

(5) Sekundární lékaři jsou povinni platit ze svého daň z příjmu připadající na jejich služební příjmy.

§ 21.

Srážky.

Z měsíčních částek služebního platu se srazí kromě veřejných dávek, které se vybírají srážkou, dále nároků, pro které bylo vloženo soudní opatření zajišťovací nebo exekuce nebo pro které bylo učiněno pravoplatné opatření jakýmkoli právním jednáním:

1. náhrady ze služebního poměru (§ 11, odst. 5),

2. pojistné (§ 20, odst. 2),

3. přeplatky na služebním platu.

§ 22.

Náhrada služebních výloh.

(1) Vláda upraví nárok sekundárních lékařů na náhradu služebních výloh — zejména při služebním použití v jiném místě než v místě jejich služebního působiště — jakož i veškeré otázky s tím související.

(2) Pokud se tak nestane, zůstávají v platnosti dosavadní předpisy.

(3) Nároku na bezplatnou stravu z ústavní kuchyně sekundární lékaři nemají.

(4) Nadřízený úřad (§ 2, odst. 1) však učiní opatření, aby sekundární lékaři se mohli stravovati v ústavu za stanovenou náhradu. Náhradu tu vyměří nadřízený úřad se zřetelem na skutečné náklady stravy a na výhody, které tím službě ústavní vzniknou.

§ 23.

Vojenská služba.

Po dobu cvičení ve zbrani se zachovává sekundárnímu lékaři služební místo, nastoupí-li opět civilní službu neprodleně po skončení cvičení ve zbrani.

§ 24.

Služební překážky.

(1) Nastala-li u sekundárního lékaře služební překážka nemocí, úrazem nebo policejními zdravotními předpisy odůvodněná a řádně prokázaná, vyplácí se služební plat po dobu jejího trvání, nejdéle však po dobu jednoho roku.

(2) Doba jednoho roku se počítá podle zásad platných pro nemocenské pojištění; onemocněl-li sekundární lékař, jemuž byl poskytován služební plat podle předchozího odstavce, nejpozději do osmi týdnů poté, kdy uzdraviv se nastoupil službu, poznovu touže nemocí, jest toto onemocnění, pokud jest spojeno s neschopností k práci, považovati za pokračování onemocnění dřívějšího.

§ 25.

Nepřítomnost ve službě pro těhotenství nebo mateřství.

(1) Nepřítomnost ve službě pro těhotenství nebo mateřství platí za odůvodněnou, a to až

do tří měsíců obmykajících den porodu. Důvody takové nepřítomnosti musí sekundární lékařka bez vyzvání neprodleně oznámiti ředitelství ústavu; jest povinna, aby se na úřední vyzvání podrobila prohlídce úředním lékařem.

(2) Za dny nepřítomnosti ve službě pro těhotenství nebo mateřství, pokud tato nepřítomnost nepřesahuje tří měsíců, přísluší sekundární lékařce jen 80% odměny. Pro dobu přesahující tři měsíce může býti povolena jen bezplatná dovolená.

§ 26.

P ř e l o ž e n í.

Sekundární lékař může býti, vyžadují-li toho služební ohledy, kdykoli přeložen do jiného státního léčebného nebo humanitního ústavu nebo do všeobecné nemocnice v Praze.

U k o n č e n í s l u ž e b n í h o p o m ě r u.

§ 27.

Služební poměr sekundárního lékaře končí:

1. ztrátou československého státního občanství,
2. uplynutím doby, na kterou byl sjednán,
3. odepřením souhlasu k dalšímu ponechání ve službě podle ustanovení § 5, odst. 2,
4. výpovědi (§ 28),
5. vzdáním se služby (§ 29),
6. nastoupením vojenské presenční služby,
7. zrušením pro neschopnost ve službě nebo jiné služební překážky (§ 30) nebo zrušením z důvodu, že sekundární lékař nenastoupil včas civilní službu v případě § 23,
8. propuštěním (§ 32, odst. 2, II, čís. 2, a § 36),
9. přestupem do jiného státního služebního poměru,
10. úmrtím.

§ 28.

(1) Zaměstnavatel i sekundární lékař může služební poměr kdykoli vypovědět, aniž uvede důvody.

(2) Výpovědní lhůta činí pro obě strany jeden měsíc.

(3) Zaměstnavatel nechť omezí výpověď na případy, ve kterých podle jeho názoru důležitý služební zájem vyžaduje, aby byl služební poměr zrušen.

(4) Při výpovědi se zrušuje služební poměr koncem měsíce, ve kterém výpovědní lhůta uplyne. Před koncem měsíce, ve kterém výpovědní lhůta uplyne, nesmí sekundární lékař bez výslovného svolení zaměstnavatele opustiti službu.

§ 29.

(1) Prohlášení, že sekundární lékař se vzdává služby, buď podáno písemně a je k jeho účinnosti třeba, aby bylo přijato úřadem (orgánem), který jest povolán ustanoviti sekundárního lékaře (§ 7, odst. 1).

(2) Prohlášení smí býti odmítnuto, brání-li jeho přijetí ohledy služební, je-li sekundární lékař v disciplinárním vyšetřování nebo má-li peněžité závazky ze služební poměru.

§ 30.

Trvá-li služební překážka uvedená v § 24 jeden rok, budiž služební poměr bez dalšího zrušen.

§ 31.

Při zrušení služební poměru vydá ředitel ústavu sekundárnímu lékaři zprošťovací listinu. V této listině budiž uvedena doba a způsob jeho zaměstnání, dále způsob, jakým služební poměr byl zrušen; byl-li však služební poměr zrušen propuštěním (§ 32, odst. 2, II, čís. 2, a § 36) nebo pro neschopnost ve službě (§ 30), nesmí se o tom ve zprošťovací listině činiti zmínka.

J a k s e s t í h á p o r u š e n í s l u ž e b n í c h p o v i n n o s t í.

§ 32.

S l u ž e b n í t r e s t y.

(1) Sekundárním lékařům, kteří svým jednáním ve službě nebo svým osobním chováním ve službě nebo mimo ni poruší povinnosti vyplývající ze služební poměru, budou uloženy služební tresty.

(2) Porušení povinností bude stíháno pořádkovými tresty nebo disciplinárními tresty podle toho, jde-li o nesprávnost, nebo je-li porušení povinností služebním přechinem, který dlužno vzhledem ke způsobu, míře, opakování a k jiným přitěžujícím okolnostem trestati přísněji.

I. Pořádkové tresty jsou:

1. ústní výstraha,
2. písemná výstraha.

II. Disciplinární tresty jsou:

1. písemná důtka,
2. propuštění.

§ 33.

Řízení při pořádkových trestech.

Pořádkové tresty ukládá ředitel ústavu slyšev předem přednostu příslušného oddělení. Sekundárnímu lékaři budiž dána příležitost, aby se ospravedlnil z nesprávnosti mu za vinu kladené.

§ 34.

Řízení při disciplinárních trestech.

(1) Disciplinární tresty ukládá nadřízený úřad (§ 2, odst. 1).

(2) Vyšetřování se koná ústně. Zahájí je ředitel ústavu (jeho zástupce). Úřad povoláný rozhodovati v tomto disciplinárním případě může však určití úředníka, kterému má býti svěřeno provedení vyšetřování.

(3) O každém zahájení disciplinárního řízení budiž nadřízený úřad neprodleně vyrozuměn.

(4) K vyšetřování musí býti přizván přednost oddělení, jemuž obviněný sekundární lékař jest přidělen.

(5) O ústním jednání sepíše se protokol.

(6) Obviněnému buď přesně naznačen služební přečin jemu za vinu kladený a budiž mu dána příležitost, aby se v každém bodu obvinění ospravedlnil. Bezprostředně po sepsání jeho výpovědi budiž mu zápis přečten a poskytnuta mu tím možnost oprav a doplnků. Po skončeném vyšetřování buďtež předloženy spisy nadřízenému úřadu, aby rozhodl.

(7) Vyhne-li se sekundární lékař úmyslně výsledku, může býti uložen disciplinární trest i bez jeho slyšení.

(8) Nález bude dodán obviněnému písemně. Úřad rozhodující může naříditi doplnění vyšetřování.

(9) Rozhodnutí nadřízeného úřadu má platnost konečnou.

§ 35.

Suspende.

(1) Suspendován budiž sekundární lékař:
1. proti němuž bylo zavedeno přípravné vyšetřování pro zločin nebo pro jiný trestný

čin spáchaný ze ziskuchtivosti nebo proti veřejné mravnosti, nebo

2. na nějž uvalena byla vyšetřovací vazba pro trestný čin, nebo

3. na jehož jmění uvalen byl konkurs.

(2) Suspende může býti vyslovena i tehdy, když proti sekundárnímu lékaři bylo zavedeno přípravné vyšetřování pro jiný trestný čin, nebo když vzhledem k jeho chování bezpečnost nebo vážnost ústavu nebo služební zájem vyžadují, aby byl odstraněn.

(3) O okolnostech, které zavdaly podnět k suspendě, budiž, nenastane-li podle § 36 propuštění bez disciplinárního řízení, zavedeno vždy také disciplinární vyšetřování.

(4) Suspendě vysloví nadřízený úřad (§ 2, odst. 1). V naléhavých případech přísluší toto právo také řediteli ústavu.

(5) Vyslovení suspende ředitelem ústavu vyžaduje dodatečného schválení nadřízeného úřadu.

(6) Suspende končí dnem, kterým disciplinární nález byl doručen. Suspende však může býti nadřízeným úřadem zrušena dříve, není-li již důvodu pro její další trvání.

(7) Po dobu suspende může nadřízený úřad suspendovanému sekundárnímu lékaři snížit služební plat na polovinu.

(8) Nezní-li disciplinární nález na propuštění a jsou-li tu okolnosti zřetele hodné, může nadřízený úřad dodatečně povolit úplné nebo částečné vyplacení zadržené částky služebního platu. Nebyl-li vůbec uložen disciplinární trest a nebyl-li obviněný ani trestním soudem uznán vinným, budiž suspende zrušena se zpětnou účinností a rozdíl mezi plným a sníženým služebním platem dodatečně vyplacen.

§ 36.

Propuštění bez disciplinárního řízení.

(1) Sekundární lékař, který byl uznán vinným zločinem nebo který byl pro jiný trestný čin soudem odsouzen k trestu na svobodě, jest dnem, kterým rozsudek nabyl moci práva, propuštěn.

(2) Objeví-li se dodatečně, že sekundární lékař byl ustanoven na základě neplatných dokladů nebo nesprávných údajů nebo že podařilo se mu jinak dosíci služebního místa, ač nesplnil některou z podmínek předepsa-

ných v § 4 nebo nebyl podle § 5 dispensován, může býti bez dalšího propuštěn, jakmile tato okolnost vyjde najevo.

(3) O propuštění z důvodů uvedených v předchozích odstavcích rozhoduje nadřízený úřad (§ 2, odst. 1).

ČÁST DRUHÁ.

Asistenti ve státním ústavu pro zubní lékařství.

§ 37.

(1) Ustanovení § 3 o systemisaci služebních míst platí obdobně.

(2) Se systemisovanými služebními místy jest spojeno služební označení „asistent“.

§ 38.

(1) Ustanovení § 4, odst. 1, o podmínkách ustanovení platí obdobně s tím, že na místo průkazu stanoveného v odstavci 1 pod č. 4 se vyžaduje průkaz, že uchazeč jest odborným zubním lékařem po rozumu zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 303 Sb. z. a n.

(2) Ustanovení § 5, odst. 1, č. 1 až 5 a 7, a odst. 2, platí obdobně.

§ 39.

(1) Asistenti se ustanovují na dva roky. Ustanovení může býti po dvakráte obnoveno vždy na další dva roky.

(2) Ustanovení §§ 7 a 8 platí obdobně.

§ 40.

Ustanovení § 9 o služební přísaze, § 10 o počátku služební doby a § 11 o služebních povinnostech platí obdobně.

§ 41.

Asistenti smějí vykonávat soukromou lékařskou praxi mimo ústav, ale jen takovým způsobem, aby tím služba netrpěla.

§ 42.

Asistenti mají nárok na každoroční dovolenou na zotavenou, pokud tomu nepřekážejí naléhavé služební důvody. Nejmenší míra dovolené se určuje třemi týdny.

§ 43.

Služební plat asistentů se skládá z odměny a případně výchovného.

§ 44.

(1) Odměna se stanoví podle skupin míst A, B, C, D (§ 12 platového zákona) v ročních částkách takto:

Ve služebním roce	ve skupině míst			
	A	B	C	D
	Kč			
1.	15.600	14.976	14.352	13.728
2.	16.500	15.840	15.180	14.520
3.	17.400	16.704	16.008	15.312
4. a dalších	19.500	18.744	17.976	17.208

(2) Ustanovení § 12, odst. 8, platového zákona platí obdobně.

§ 45.

Výchovné činí při jednom nezaopatřeném dítěti 1800 Kč, při více nezaopatřených dětech 3000 Kč a přísluší za podmínek stanovených v § 144 platového zákona pro státní pragmatikální úředníky.

§ 46.

Ustanovení § 16, odst. 3 a 4, o služebním platu, § 17 o době započitatelné pro zvýšení služebního platu a § 18 o počátku postupových lhůt pro zvýšení služebního platu platí obdobně.

§ 47.

(1) Ustanovení § 19 o počátku a zastavení služebního platu platí obdobně.

(2) Při změně služebního platu obdrží asistent nový plat prvním dnem měsíce, který bezprostředně následuje po okolnosti změnu služebního platu přivodivší. Při zvýšení služebního platu přísluší nový plat, nastala-li okolnost zakládající nárok na zvýšení platu prvního dne v měsíci, již tímto dnem.

§ 48.

Ustanovení § 20 o výplatě služebního platu, § 21 o srážkách, § 22, odst. 1 až 3, o náhradě služebních výloh, § 23 o vojenské službě, § 24 o služebních překážkách, § 25 o nepřítomnosti ve službě pro těhotenství nebo mateřství, §§ 32 až 36 o tom, jak se stíhá porušení služebních povinností, platí obdobně.

ČÁST TŘETÍ.

Přechodná ustanovení.

§ 49.

(1) Do nových platů podle tohoto nařízení se převedou sekundární lékaři, asistenti oddě-

lení, asistenti babických škol a asistenti ve státním ústavu pro zubní lékařství, pokud jsou v den vyhlášení tohoto nařízení ustanoveni v ústavech uvedených v § 1, odst. 1.

(2) Pro stanovení výše služebního platu jest rozhodnou doba ve služebním poměru, ve kterém se lékaři uvedení v odstavci 1 převádějí, ke dni účinnosti tohoto nařízení skutečně ztrávená, pokud jest podle § 17, pokud se týče § 46 započitatelná pro zvýšení služebního platu.

(3) Doba takto zjištěná se zaokrouhlí na celá půlletí tak, že se zlomky do tří měsíců nepočítají a zlomky přesahující tři měsíce se počítají za celá půlletí.

(4) Doba, o kterou takto zaokrouhlená doba přesahuje dobu potřebnou k dosažení služebního platu, který lékař při převodu obdrží, se započte pro zvýšení služebního platu.

§ 50.

(1) Služební plat tímto nařízením nově stanovený nastupuje na místo všech dosavadních stálých služebních požitků včetně odměny podle zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 289 Sb. z. a n., a dosud poskytované stravy.

(2) Zvláštní drahotní přídatky povolené vládou zaměstnancům na Slovensku a v Podkarpatské Rusi se nepokládají za požitky po rozumu předchozího odstavce.

(3) Pokud by služební plat příslušející pomocnému lékaři podle tohoto nařízení byl menší nežli úhrn služebních požitků uvedených v odstavci 1 ke dni 1. ledna 1926, obdrží pomocný lékař vyrovnávací přídavek ve výši rozdílu mezi obojími požitky. Při stanovení úhrnu dosavadních požitků se hodnotí strava, která dosud lékaři příslušela, částkou 270 Kč měsíčně.

(4) Vyrovnávací přídavek se zaokrouhlí, není-li vyjádřen v korunách bez haléřů nebo není-li dělitelný dvanácti, na nejbližší vyšší částku v korunách dělitelnou dvanácti.

§ 51.

(1) Dosavadní povinnost sekundárních lékařů stravovati se v ústavě, při němž jsou ustanoveni, zaniká koncem března 1927.

(2) Při srovnání služebního platu příslušejícího lékaři podle § 50 a služebních příjmů vyplacených mu v době od účinnosti tohoto nařízení se hodnotí poskytovaná strava částkou 270 Kč měsíčně.

§ 52.

Pomocný lékař převedený do nového platu se posuzuje, jako kdyby skutečně měl systemizované služební místo.

ČÁST ČTVRTÁ.

Všeobecná a závěrečná ustanovení.

§ 53.

Právo stížnosti.

Pomocný lékař, který se pokládá za postižena opatřením na základě tohoto nařízení proti němu vydaným, může se, pokud není jinak stanoveno nebo se z tohoto nařízení jinak nepodává, písemnou stížností služební cestou podanou dovolati vyššího rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů, počínaje následujícím dnem po vyrozumění. V poslední stolici rozhoduje, pokud se jinak nestanoví, ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

§ 54.

Oprava nesprávné výměry nebo výplaty služebních příjmů.

(1) Byly-li opatřením úřadu upraveny služební příjmy pomocného lékaře z moci úřední, může pomocný lékař, když byl o tom výměrem vyrozuměn, do 15 dnů podati námitky, o kterých rozhodne úřad (orgán), jenž opatření učinil.

(2) Z tohoto rozhodnutí, jakož i z rozhodnutí, které nebylo vydáno z moci úřední, nýbrž na žádost nebo přihlášku pomocného lékaře, může se lékař odvolati do 15 dnů k ústřednímu úřadu.

(3) Nebylo-li rozhodnutí vydáno úřadem ústřednímu úřadu bezprostředně podřízeným, může býti tento úřad ústředním úřadem zmocněn, aby o odvolání rozhodl s konečnou platností.

(4) Učinil-li opatření z moci úřední ústřední úřad v první stolici, může pomocný lékař rovněž do 15 dnů podati námitky, o nichž rozhodne ústřední úřad.

(5) Námitky a odvolání podle předchozích odstavců sluší podati ve stanovené lhůtě u úřadu (orgánu), který rozhodl v první stolici. Lhůta počíná dnem následujícím po doručení výměru; počátek a běh lhůty se nezdržují nedělemi nebo státem uznanými svátky a památnými dny. Případně-li na ně konec lhůty, pokládá se nejbližší den pracovní za poslední

den lhůty. Lhůta jest dodržena, byly-li námitky neb odvolání podány před jejím uplynutím řediteli příslušného ústavu; rovněž jest lhůta zachována, byly-li námitky neb odvolání během lhůty dány na poštu k dopravě úřadu, který rozhodl v první stolici, nebo ředitelství ústavu.

(6) Byly-li pomocnému lékaři vypláceny služební příjmy nižší, než mu podle vydaných výměrů příslušely, nebo nebylo-li včas učiněno z moci úřední opatření o zvýšení služebních příjmů, na něž pomocný lékař měl podle platných předpisů nárok, může uplatňovati nárok na doplatek scházejících částek pouze do tří roků od splatnosti té které nesprávně vyplacené částky. Totéž platí, pokud zvláštní předpisy jinak nestanoví, o nedoplatecích na služební příjmy, jestliže pomocný lékař svůj příslušný nárok, ač byl k tomu podle platných předpisů povinen, neuplatnil do tří roků od vzniku nároku.

(7) Byly-li pomocnému lékaři vyměřeny úřadem služební příjmy vyšší, než mu podle platných předpisů příslušely, může býti výměr z moci úřední pozměněn nebo zrušen, byly-li příjmy chybně vyměřeny následkem nesprávného použití platných předpisů, do jednoho roku, byly-li příjmy chybně vyměřeny na podkladě nesprávné skutkové podstaty, do tří roků po doručení výměru. Uvedené lhůty jsou zachovány jen, byl-li nový výměr doručen pomocnému lékaři před jejich uplynutím.

(8) Byl-li výměr z moci úřední pozměněn nebo zrušen proto, že úřad (orgán) vycházel z nesprávné skutkové podstaty, lze požadovati vrácení neprávem vyplacené částky nejvýše za uplynulou dobu tří roků. Totéž platí, byly-li pomocnému lékaři vypláceny služební příjmy vyšší, než mu příslušely.

(9) Zavinil-li pomocný lékař, že úřad (orgán), vyměřuje nebo vyplácí mu příjmy, vycházel z nesprávné skutkové podstaty, může býti výměr změněn nebo zrušen kdykoliv a vrácení přeplatků požadováno bez jakéhokoli časového omezení.

§ 55.

Exekuce na služební platy.
Administrativní srážky.

(1) Ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 314 Sb. z. a n., o exekuci na platy a výslužné zaměstnanců a jejich pozůstalých, platí kromě ustanovení týkajících se výslužného, odbytného a zaopatřovacích platů podle

§ 150 platového zákona pro pomocné lékaře, na něž se vztahuje toto nařízení, s těmito změnami:

a) Za služební plat ve smyslu § 1 cit. zákona se považuje 75% služebního platu bez výchovného.

b) Ostatní služební příjmy jsou z exekuce vyňaty a nezapočítávají se při výpočtu příjmu podrobeného exekuci (zajištění, zastavení, postupu).

c) Na příjmy náležející dlužníku na děti lze vésti exekuci neobmezeně pro pohledávku zákonitého výživného příslušející osobě, na niž dlužník tyto příjmy náležit; v takovém případě budiž část těchto příjmů, připadající na věřitele, připočítávána k zabavitelné části platu; náležit-li dlužník tyto příjmy na dvě nebo více dětí, připočítává se k zabavitelné části platu jen poměrná část těchto příjmů vy-padající podle počtu dětí.

(2) Předpisy o exekuci na služební plat pomocných lékařů neplatí pro administrativní srážky z jejich služebních platů, jde-li o pohledávky státu (fondu) vzniklé ze služebního poměru nebo se zřetelem na něj.

Z á v ě r e č n á u s t a n o v e n í.

§ 56.

(1) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1926 vyjímajíc ustanovení o služebních překážkách a s tím souvisejících ustanovení o nemocenském pojištění, kterážto ustanovení nabývají účinnosti od prvního dne měsíce následujícího po vyhlášení tohoto nařízení.

(2) Tímto dnem pozbývají platnosti všechna v jiných předpisech obsažená ustanovení o předmětech, které jsou upraveny v tomto nařízení.

§ 57.

(1) Personální opatření učiněná v době od 1. ledna 1926 do vyhlášení tohoto nařízení zůstávají v platnosti a sluší je uvést ode dne jejich účinnosti v soulad s ustanoveními tohoto nařízení. Při tom budiž postupováno podle obdoby §§ 49—51.

(2) Dokud nebude schválena systemisace míst podle tohoto nařízení, jest přípustno jakékoliv personální opatření, které předpokládá systemisaci míst, jen se schválením vlády k souhlasnému návrhu ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a ministerstva financí.

(3) Toto nařízení provede ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Spina v. r.

Černý v. r.

Dr. Srdínko v. r.

Dr. Engliš v. r.

Udržal v. r.

Dr. Mayr-Harting v. r.

Šrámek v. r.

Dr. Peroutka v. r.

Dr. Tiso v. r.

Najman v. r.

Dr. Nosek v. r.

Dr. Gažík v. r.

22.

Vládní nařízení ze dne 17. března 1927

o úpravě služebních a platových poměrů svět-
ských ošetřovatelů v civilních státních ústa-
vech léčebných a humanitních a ve všeobecné
nemocnici v Praze.

Vláda republiky Československé nařizuje
podle § 210 zákona ze dne 24. června 1926, č.
103 Sb. z. a n., o úpravě platových a některých
služebních poměrů státních zaměstnanců
(platového zákona):

Úvodní ustanovení.

§ 1.

(1) První část tohoto nařízení platí pro oše-
třovatele v civilních státních ústavech léčeb-
ných a humanitních (nemocnicích, porodni-
cích, odborných ústavech léčebných, lékař-
ských poradnách) a ve všeobecné nemocnici
v Praze a druhá jeho část pro pomocné ošetřo-
vatele v těchto ústavech.

(2) Pokud se z tohoto nařízení jinak nepo-
dává, platí jeho ustanovení pro zaměstnance
uvedené v odstavci 1 bez rozdílu pohlaví.

(3) Na ošetřovatele, kteří jsou již ustano-
vení státními pragmatikálními zřízeními, na
ošetřovatele řádové a na zaměstnance, kteří
nevykazující kvalifikace předepsané pro oše-
třovatele konají jen podřadné služby ošetřo-
vatelské nebo nejsou výkony ošetřovatelskými
plně zaměstnáni (služky na oddělení a pod.),
se ustanovení tohoto nařízení nevztahují.

ČÁST PRVÁ.

Ošetřovatelé.

Díl I.

Služební a platové poměry za činné služby.

§ 2.

Systemisace služebních míst.

(1) Ošetřovatelé mohou býti ustanoveni
pouze na systemisovaná služební místa.

(2) Systemisace služebních míst se provede
v rámci stanovené normální potřeby sil oddě-
leně podle jednotlivých ústavů a vyžaduje
schválení vlády.

(3) Propůjčiti služební místo, jež není řádně
systemisováno nebo není uprázdňeno, nebo
propůjčiti služební místo systemisované pro
jiný ústav bez současného přestupu ošetřova-
tele k tomuto ústavu jest nepřípustno.

Podmínky ustanovení.

§ 3.

Ošetřovatelem může býti ustanoven pouze:

1. kdo vyhovuje všeobecným podmínkám
předepsaným pro ustanovení ve státní službě,
2. kdo dovršil nejméně 18. rok věku,
3. kdo je ke službám, které má obstarávat,
tělesně i duševně způsobilým, upotřebitelným
a důvěryhodným,
4. kdo prokázal odbornou způsobilost diplo-
movou zkouškou podle nařízení ministerstva
vnitř ze dne 25. června 1914, č. 139 ř. z.

§ 4.

(1) Jen se svolením ministerstva veřejného
zdravotnictví a tělesné výchovy může býti za
okolností hodných zvláštního zřetele ustano-
ven:

1. kdo překročil 40. rok věku,
2. ten, jehož způsobilost k jednání jest ome-
zena z jiného důvodu než pro nezletilost,
3. kdo byl soudem odsouzen pro zločin nebo
pro trestný čin spáchaný ze ziskuchtivosti
nebo proti veřejné mravnosti,
4. kdo byl z trestu ze státní nebo jiné ve-
řejné služby propuštěn nebo takovou službu
opustil v průběhu disciplinárního řízení,
5. kdo by svým ustanovením byl podřízen
nebo podroben doзору osoby, s níž jest v po-
měru manželském, adopčním, schovaneckém
nebo s níž jest příbuzným nebo sešvakřen ve
vzestupné nebo sestupné linii nebo v poboční
linii až včetně do třetího stupně,